SKANDINAVIENS STJERNE.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sjette Aargang.

Fra 1ste October 1856.

„Guds Rige befæstes ved Ret og dets Indbyggere ved Retfærdighed."

Kjøbenhavn.

Redigeret og udgivet af *Hector C. Haight.*

Trykt hos F. E. Bording.

1857.

Indhold af 6te Aargang.

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

6. Aarg. Nr. 1. *Den 1. October 1856.* Priis: 6 Sk. pr. Expl.

Guds Regjering

af *John Taylor.*

Første Capitel.

Guds Regjerings Viisdom, Orden og Harmoni.

Guds Rige er Guds Regjering paa Jorden eller i Himlene. Jorden og alle Planet-Systemer regjeres af Herren; de opholdes ved hans Magt, og underholdes, styres og controlleres ved hans Villie. Der siges, at „ved ham bleve alle Ting skabte, de i Himlen og de paa Jorden, de synlige og de usynlige, være sig Throner eller Herredømmer eller Fyrstendømmer eller Magter; alle Ting ere skabte ved ham og til ham; og han er før alle Ting, og alle Ting bestaae ved ham.“ Collos 1, 16. 17. Hvis alle Ting, synlige og usynlige, er skabte ved ham og til ham, saa styrer og underholder han alle for os bekjendte Verdener, tilligemed Jorden, hvorpaa vi boer. Hvis han regjerer dem, er de under hans Herredømme, underkastede hans Love og styrede ved hans Villie og Kraft.

Hvis Planeterne bevæger sig skjønt og harmonisk i deres forskjellige Kredse, saa er denne Skjønhed og Harmoni Resultatet af den Forstand og Viisdom, som boer i ham. Hvis vi paa denne Jord har Dag og Nat, Sommer og Vinter, Saaetid og Høst med de forskjellige Forandringer af Aarstiderne, saa er denne Regelmæssighed, Skjønhed, Orden og Harmoni Virkningerne af Guds Viisdom.

Der er to Slags Regjeringer paa Jorden; een, hvormed Mennesket ikke har noget directe at bestille; en anden, hvori han inderlig tager Deel. Den første af disse henhører til Guds Værker alene, og disse Værkers Regjering og Styrelse; den anden til den moralske Regjering, hvori Mennesket som et frit Væsen er deelagtiggjort. Der er en megetslaaende Forskjel mellem disse to og Forholdet er visselig ikke ærefuldt for Mennesket, og endskjøndt han kan føle sig tilbøielig til at prale af sin Forstand, vil han, naar han anstiller Betragtninger, føle lige-

som Job, da han sagde: „Derfor foragter jeg mig selv og angrer det i Støv og Aske." (42, 6.)

I Guds Regjering er der fuldkommen Orden, Harmoni, Skjønhed, Storhed og Pragt; i Menneskets Regjering Forvirring, Uorden, Ubestandighed, Elendighed, Uenighed og Død. I den første er den meest fuldendte Viisdom og Kraft lagt for Dagen; i den anden Uvidenhed, Kraftesløshed og Svaghed. Den første udfolder Guds altomfattende Kundskab, Lys, Herlighed, Godgjørenhed og Forstand; den anden Menneskets Daarlighed, Ringhed, Mørkhed og Udueliglied. Betragtningen af den første hæver Sindet, udvider Fatteevnen, frembringer taknemmelige Følelser og fylder Sindet med Forundring, Beundring og oplivende Haab; Betragtningen af den anden avler Tvivl, Mistanke og Uvished og fylder Sindet med mørke Begreber. Med eet Ord, det ene er Guds Værk, det andet Menneskets.

For at fremsætte denne Gjenstand i et klart Lys skal jeg i Korthed paapege nogle af Hovedtrækkene i disse to Regjeringer.

Den første altsaa er den over hvilken Gud alene har Styrelsen, saasom Himlene og Jorden, thi „han regjerer i Himlene oventil og paa Jorden nedentil." Det kan her være godt at sige nogle Ord om hans moralske Regjering i Himlene. Alt, hvad vi kan lære om den er meget mangelfuldt fremsat i Skriften. Det vilde dog synes, som om Alt var i fuldkommen Orden, thi „han talte og sagde: Vorde Lys, og der blev Lys, og han gjorde Skilsmisse mellem Lyset og Mørket. Han talte og Vandene samledes sammen og det tørre Land kom tilsyne." Og med Hensyn til Skabelsen af Fiskene, Fuglene, de fireføddede og de krybende Dyr og Mennesket, det blev bestemt i Guds Raad. Ordet lød: „Lad os gjøre dette," og det skete. Det vilde derfor synes, at den Regjering er fuldkommen i dens Virkninger, thi alle Guds Forordninger er udførte med den største Nøiagtighed og Fuldkommenhed. Gud talte, Chaos hørte, og Verden dannedes.

Vi finder ogsaa at Overtrædelse blev straffet; da Satan gjorde Oprør, blev han nedstyrtet fra Himlen, og med ham de, som syndede.

I dissse Ting altsaa tilkjendegaves fuldendt Viisdom, og Kraft til at udføre dem.

Gjenløsningens Plan blev ogsaa lagt for flere tusinde Aar siden. Jesus er talt om af Propheterne, som værende „Lammet slagtet førend Verdens Skabelse." Denne Jords fremtidige Skjebne er ogsaa talt om af Propheterne; Satans Fængsling; Verdens Forstyrrelse og Gjenløsning; dens celestiale Bestemmelse; dens Forvandling som til et Glarhav; det nye Jerusalems Nedstigen fra Himlen; Uretfærdighedens Tilintetgjørelse ved en Kraft, udøvet i Himlene, forenet med een paa Jorden; og en Tid er talt om, hvor Johannes siger: „Enhver Skabning, som er i Himlen, og paa Jorden, og under Jorden, og hvad der er i Havet, og alt, hvad der er i dem, hørte jeg sige: Til ham, som sidder paa Thronen, og Lammet være Velsignelse og Priis og Ære og Kraft i al Evighed!" Aab. 5, 13. Men jeg vil lade dette være for nærværende og nøie mig med at sige om denne Gjenstand, at i Guds Raad i den evige Verden blev alle disse Ting forstaaede; thi dersom *han* gav Propheterne

Viisdom til at vidne om disse Ting, fik de deres Kundskab fra *ham*, og *han* kunde ikke uddele, hvad han ikke kjendte; men „Gud kjender alle sine Gjerninger fra Evighed af." Ap. G. 15, 18. Gud har altsaa en moralsk Regjering i Himlene, og det er Udfoldningen af denne Regjering, som tilkjendegives i Skabningens Værker, som Paulus siger: „*Hans* usynlige Væsen, det er hans evige Kraft og Guddommelighed, beskues fra Verdens Skabelse af, da de forstaaes af Gjerningerne." Rom. 1. 20.

Men naar vi taler om Himlene, mener vi ogsaa Planet-Systemet; thi Verden og andre Verdener regjeres ved Principer, som er uafhængige af Mennesket. Den Kraft, som bringer denne Jord til at dreie sig om sin Axe, og som regulerer Planeterne i deres daglige og aarlige Bevægelser, er udenfor Menneskets Control. Deres Omløb og Baner er fastsatte af Naturens Gud, og de er saa smukt ordnede og saa skjønt afpassede, at en Astronom kan beregne en Planets Tilbagevenden Snese af Aar forud med den største Bestemthed og Nøiagtighed. Og hvo kan uden Beundring betragte de uhyre Verdener, som ruller igjennem det uendelige Rum med en saadan forbausende Hurtighed, og som bevæger sig regelmæssigt i deres givne Baner, uden at komme i Sammenstød med hverandre, og tænk paa, at de har gaaet saa i Aartusinder. Vor Jord har sin Dag og Nat, Sommer og Vinter, Sæd og Høst. Vel kan Poeten sige, at de

„Forkynder, stedse straalende,
At en Guddoms Haand dem dannede."

Og lad mig bemærke, hvor forskjelligt er ikke dette fra Menneskets Gjerninger! Vi seer Guds Kraft lagt for Dagen i deres Opholdelse og Styrelse; men naar vi betragter det lidt videre, at, medens vort Planet-System bevæger sig i fuldkommen Orden omkring Solen, saa er der andre Systemer, som udfører deres Omløb omkring deres Sole, og alle disse, vort System med sit Centrum og andre Systemer med deres Centrer, ruller sig rundt et andet stort Centrum, og det Hele af hine tilligemed utallige andre ligesaa store, vidunderlige og pragtfulde, ruller sig rundt et andet endnu større, herligere og mere straalende Centrum, indtil Mængder, Glands og Pragt overvælder Tanken, og vi ledes til at udraabe med Propheten: „O Rigdoms Dyb, baade paa Guds Viisdom og Kundskab! hvor uransagelige ere hans Domme og hans Veie usporlige!" Rom. 11, 33. Uden atter at henvise til vor Jords Bevægelser, og den smukke Regelmæssighed og Nøiagtighed i det Hele af dette skjønne Maskineri, vil vi henvende vor Opmærksomhed lidt paa de Skabnings-Værker, som findes paa Jorden. Dannelsen, Constructionen og Afpasningen af enhver for dens rette Virkekreds, er Guds Arbeide, og de bliver alle styrede ved hans Viisdom og Kraft, uafhængigt Mennesket. I Tildannelsen af Fuglene, Dyrene, Fiskene, Krybdyrene, Kornsorterne, Urterne, Planterne og Træerne seer vi et slaaende Beviis paa denne Kjendsgjerning. Ligemeget hvorpaa vi henvende vor Opmærksomhed seer vi den samme Orden og Forstand udfoldet. Fiskene i deres Bygning er særegent skikkede for deres rette Element; Fuglene og Dyrene for deres; Amphibierne for deres. Deres Legemers smukt

sammensatte Maskineri; deres Been, Muskler, Hud, Fjædre, Skjæl eller Haar; deres Legemers Bygning, deres Levemaade tilligemed deres Fødes Beskaffenhed og deres særegne Afpasning for de forskjellige Elementer og Klimater, som de beboer, er alle ligesaa mange mærkelige Beviser paa Kløgt, Tænksomhed, Forstand og Kraft. Vi vil her anføre nogle Exempler. Kast en Fugl, et Dyr eller et Menneske i Vandet, og lad dem blive der, saa vil de snart døe; tag en Fisk op af Vandet, og Døden paafølger; dog er Alle lykkelige og bevæger sig med fuldkommen Nydelse i deres rette Element. Kast et Menneske, et Dyr, eller en Fisk op i Luften og lad dem falde ned, saa vil de blive ihjelslaaede; men Fuglen med sine Vinger, lette Been og svage Legeme er særskilt skikket for det luftige Element, i hvilket den bevæger sig og er fuldkommen hjemme, medens Dyrene og Menneskene føler det samme paa Jorden. Atter, deres Vaner, Føde, Bedækning, Fordøielsesredskaber og deres Systemers Bygning er alle særskilt skikkede for deres forskjellige Tilstande. Det samme Princip er udfoldet i deres Ordning og Stilling paa Jorden. De, som beboer et af de sydlige Klimater, er særskilt skikkede for den Stilling; medens de, som beboer et af de nordlige, er ligesaa skikkede for deres.

Tag Rensdyret og Polar-Bjørnen til det hede Jordstrøg, saa vilde de være udenfor deres rette Bredegrad og vilde sandsynligviis døe. Føer Elephanten, Løven eller Tigeren til Island eller Grønland og lad dem sørge for sig selv, saa vil de uundgaaelig omkomme.

Vi vil et Øieblik lægge Mærke til Bygningen af deres Systemer. Enhver er forsynet med Muskelstyrke eller Behændighed, overeensstemmende med deres Stilling, Fornødenheder eller Farer, og der er en Skjønhed, et rigtigt Forhold og en Nøiagtighed omkring alle Guds Gjerninger, som udfordrer og gjør den menneskelige Efterlignelses Kunst tilskamme. En Kunstner betragtes som talentfuld, hvis han, efter flere Aars Møie kan udføre en slaaende Lighed af nogen af hine Ting enten paa Lærred eller i Marmor. Men naar han har udført det, er det kun et dødt Omrids; borttag lidt af Malningen eller riv Lærredet itu, saa er dets Skjønhed tilintetgjort; bryd Armen af en Billedstøtte, saa vil vi kun faae en afstumpet Steen at see. Men tag et Menneske f. Ex. og borttag Huden, saa er der endnu Orden og Skjønhed; borttag Kjødet, saa er der endnu Arbeide og Kunst, nemlig Been, Kjød, Muskler, Pulsaarer og Blodaarer, Nerver, Lunger, ikke at forglemme Sandseorganernes udsøgte Fiinhed, der fremviser en Kløgt, en Betænksomhed, en Viisdom og en Kraft ligesaa høit over Menneskets, som Himlene er over Jorden.

Vi seer Guds Kraft, Viisdom og Regjering udfoldet i den forbausende Styrke, som nogle af de største af den umælende Dyreskabning har, som ogsaa Fiinheden og Nydeligheden i de Mindres Bygning. Og medens vi beundrer Elephantens uhyre Kræfter, bliver vi ligesaa slaaet af Fiinheden, Nøiagtigheden og Skjønheden hos nogle af de mindre Insecter. Guds Nøiagtighed og Forstand tilkjendegives ligesaa meget i Ordningen af Benene, Musklerne, Aarerne

og Fordøielsesorganerne hos de smaa Dyr, som i Hestens, Næsehornets, Elephantens eller Hvalens Bygning. Jeg kunde berøre Planternes, Urternes, Træernes og Frugternes Organisation; deres forskjellige Sammensætning, Maaden, hvorpaa de ernærer sig, Maaden, hvorpaa de forplanter sit Slags osv., men der er allerede sagt nok om denne Gjenstand. Det er een, som Ingen vil stride imod; Jøde eller Hedning, Sort eller Hvid, Christen eller Afgudsdyrker, Philosoph eller Daare har allesammen een Tro angaaende denne Gjenstand.

Jeg har i Korthed berørt dette i den Hensigt at fremsætte Menneskets Udueliglied og Svaghed i et klart Lys; thi hvorsomhelst vi henvender vor Opmærksomhed seer vi Kraft, Viisdom, Forudvidenhed, Orden, Tænksomhed, Skjønhed, Pragt og Glands.

Disse er Guds Gjerninger og fremviser hans Kløgt, Dygtighed, Herlighed og Forstand. De tilbagestraaler *hans* guddommelige Magt, og viser med umiskjendelige Træk hans Regjerings Viisdom, og Ordenen, som hersker i den Deel af Skabelsen, hvorover han har ene og ubegrændset Control.

Vi kan tydeligen fornemme, at hvad Gud har gjort, er gjort rigtigt. Det er ikke styret med Ubestandighed og Uorden, men vedbliver fra Evighed til Evighed at bære Præget af Jehovah.

Joseph Smiths Levnetslöb.

Januar. 1836. (Fortsat fra Pag. 368).

Mormons Bog har gjort os bekjendte med hvem Israel er paa dette Continent; og naar vi seer de Forenede Staters Regjering samle Indianerne og give dem Lande, der skal være deres egne, hvor deiligt er det ikke at tænke, at de een Dag kan blive indsamlede ved Evangeliet. Vor hæderværdige Præsident for de Forenede Stater (Andrew Jackson) siger om Indianerne følgende:

„Planen, at forflytte de oprindelige Beboere, som endnu er tilbage indenfor de bebyggede Dele af de Forenede Stater, til Landet vesten for Mississippi Floden, nærmer sig sin Fuldendelse. Den blev antagen efter de modneste Overveielser om denne Folkeraces Tilstand og bør vedblives med, indtil Sagen er fuldbyrdet og sat igjennem med saa megen Kraft, som et retfærdigt Hensyn til deres Omstændigheder vil tillade, og saa vidt deres Samtykke kan erholdes. Alle tidligere Forsøg paa Indianernes Forbedring er slaaet feil. Det synes nu at være en stadfæstet Kjendsgjerning, at de ikke kan leve i Berørelse med et civiliseret Samfund og trives. Mangfoldige Aars frugtesløse Bestræbelser har tilsidst bragt os til Kundskab om dette Princip af Samfundsforbindelse. Fortiden kan vi ikke kalde tilbage, men Fremtiden kan vi sørge for.

Uafhængig af Traktaten, Overeenskomster, som vi har indgaaet med de forskjellige Stammer, for de Brugshaver-Rettigheder, som

vi har erholdt, kan Ingen tvivle om den moralske Pligt, som paahviler de Forenede Staters Regjering til at beskytte og om muligt vedligeholde de adspredte Levninger af denne Race, som er tilovers indenfor vore Grændser. Ved Opfyldelsen af denne Pligt er en stor Strækning i Vesten bleven dem anviist til deres bestandige Opholdssted. Det er bleven inddeelt i Distrikter og uddeelt iblandt dem. Mange har allerede flyttet, og Andre bereder sig dertil, og med Undtagelse af to smaa Afdelinger, som lever i Ohio og Indiana, og som ikke overskrider 1500 Mennesker, samt Cherokeerne, har alle Stammerne paa Østsiden af Mississippi, og de, der strækker sig fra Michigan-Søen til Florida, gaaet ind paa Forpligtelser, som vil have deres Forflytning til Følge.

Planen til deres Flytning og Nedsættelse er grundet paa den Kundskab, vi har faaet om deres Charakteer og Sædvaner og er bleven dicteret af den udvidede Ædelmodigheds-Aand. Et Territorium, som i Udstrækning overgaaer det afstaaede, er bleven indrømmet enhver Stamme. Angaaende dets Klimat, Frugtbarhed og Omfang til at ernære en Indianer-Befolkning, er Fremstillingerne meget gunstige. Til disse Distrikter bliver Indianerne forflyttede paa de Forenede Staters Regning og med visse Forraad af Klæder, Vaaben, Amunition og andre uundværlige Ting; de bliver ogsaa frit forsynede med Proviant for et Aar efter deres Ankomst til deres nye Hjem. I denne Tid kan de formedelst Landets Beskaffenhed og ved de Produkter de avler, underholde sig ved Agerdyrknings - Arbeide, om de vælger at tage Tilflugt til denne Levemaade. Hvis ikke, saa er de paa Grændserne af de store Sletter, hvor utallige Hjorder af Bøffler streifer omkring, og en kort Tid er tilstrækkelig til at antage deres egne Sædvaner til de Forandringer, som en Forandring af Dyrene, bestemt for deres Føde, maatte fordre.

Store Foretagender er ogsaa gjorte til Skolernes Understøttelse; i nogle Tilfælde maa Raadshuse og Kirker opføres, Boliger bygges for Høvedsmændene og Bomuldsspinderier. Flere Fond er bleven dannede til de Fattiges Underholdning, de nødvendigste mekaniske Kunster er bleven indførte, og Smede, Bøssemagere, Hjulmagere, Møllebyggere osv. underholdes iblandt dem. Staal og Jern, og undertiden Salt kjøbes for dem, samt Plove og andre Agerdyrknings-Redskaber.

Huusdyr, Væverstole, Spinderokke, Karder osv. er bleven dem forærede, og foruden disse gavnlige Foranstaltninger bliver aarlige Summer dem i alle Tilfælde betalte, som i nogle Tilfælde beløber sig til mere end 30 Dollars for ethvert af Stammens Individer, og under alle Omstændigheder store nok, dersom de uddeles retfærdigt og anvendes med Klogskab, til at sætte dem istand til, tilligemed deres egne Bestræbelser, at leve behageligt. Og som en Drivefjeder til Anstrængelse er det nu bestemt ved Lov, at i alle Tilfælde, naar Tolker eller andre Personer ansattes til Indianernes Nytte, skal Mænd af indiansk Herkomst have Fortrinet, dersom saadanne kan findes, som er vel skikkede til Pligternes Overtagelse.

Saadanne er Foranstaltningerne

for Indianernes jordiske Velfærd og moralske Forbedring. De nødvendige Forholdsregler for deres politiske Fremskridt og for deres Adskillelse fra vore Medborgere, er ikke bleven forsømte. De Forenede Staters Borgen er blevet given af Congressen, at Landet, bestemt til Beboelse for dette Folk, skal for stedse være „sikkret og garanteret dem.“ Et Land, vestenfor Missouri og Arkansas, er anviist dem, i hvilket de Hvides Colonier ikke skal trænge sig frem. Ingen politiske Communer kan dannes i hiin vidt udstrakte Egn, undtagen saadanne, som er grundlagte af Indianerne selv, eller af de Forenede Stater for dem og med deres Samtykke. En Skranke er saaledes bleven opreist til deres Værn imod Medborgernes Anmasselser, og som beskytter Indianerne, saameget som muligt, fra de Onder, som har bragt dem til deres nærværende Tilstand.

Summarisk Myndighed er bleven given ved Lov, at tilintetgjøre alle spirituøse Drikke, fundne i deres Land, uden at afvente det tvivlsomme Udfald og den langsomme Fremgangsmaade af en lovformelig Beslaglæggelse.

Jeg anseer det absolutte og ubetingede Forbud af denne Vare iblandt disse Folk, som det første og store Trin til deres Forbedring. Halve Forholdsregler vil ikke svare til Hensigten. Disse kan ikke med Held bekæmpe Sælgerens Vindesyge og Kjøberens overvældende Begjerlighed; og de ødelæggende Virkninger af denne Handel har mærket enhver Side i Historien om vor Omgang med Indianerne.

En almindelig Lovgivning synes nødvendig for Ordningen af Forholdene, som vil finde Sted i denne nye Tingenes Tilstand, imellem de Forenede Staters Regjering og Folk og hine forflyttede Indianerstammer, og for Grundlæggelsen blandt de Sidstnævnte, med deres Samtykke, af nogle af de Samfundsforbindelses-Principer, som deres sideordnede Stilling vil udfordre; paa det at den moralske Kraft kan træde istedetfor den physiske; nogle faa og simple Loves Myndighed istedetfor Stridsøxen; og at det kan komme til en Ende med hine blodige Krige, hvis Fortsættelse synes at have udgjort en Deel af deres Samfunds-System.

Efter at de videre Enkeltheder af denne Foranstaltning er fuldendte, tilligemed et meget almindeligt Overopsyn over dem, burde de overlades til Begivenhedernes Fremskriden. Disse Foranstaltninger, jeg nærer det Haab, vil sikkre deres Held og Forbedring; og en stor Deel af den moralske Gjeld, vi skylder dem, blive betalt.“

Som Tillæg til Ovenstaaende uddrager vi Følgende fra en Rapport om de indianske Affærer, afgiven til Congressen i indeværende Session. Vi tilføier og ordner efter Omstændigheder osv.

Den forenede Nation *Chippewas*, *Ottowas* og *Pottawatamies*, omtrent 1000 i Antal, forflyttet siden Septbr. 1834, besidder 5,000,000 Acres Land paa Østsiden af Missouri, og beliggende i Nordvest af det nordvestlige Hjørne af Missouri. (Alle disse Stammer kan anslaaes til omtrent 7,000) . . . . . . 1,000.

De *Choctaws*, omtrent 19,000 i Antal, har 15,000,000 Acres, liggende imellem den røde Flod og Canadian-Floden 19,000.

En liden Bande af *Quapaws* 200 eller 300, maaskee henved 95,000 Acres imellem den vestlige Grændse af Staten Missouri og den østlige Grændse af de Osages	300.
De *Creeks*, omtrent 3,000 eller 4,000, har 13,140,000 Acres ved Floderne Arkansas og Canadian	4,000.
De *Seminoles* og andre Florida Indianere til et Antal af omtrent 25,000, indbefattede som Eiere af de ovenanførte 13,140,000 Acres	25,000.
De *Cherokees*, udgjørende omtrent 16,000, har 13,000,000 Acres nær den 36te nordlige Bredegrad	16,000.
De *Kickapoos*, lidt mindre end 1,000 i Antal, har 160,000 norden for Fort Leavenworth	1,000.
De *Delawares*, henved 1,000, har 2,200,000 Acres vestenfor og søndenfor de Kickapoos	1,000.
De *Shawnees*, 1,200 eller 1,400, har 1,600,000 Acres paa Sydsiden af Kansas Floden	1,400.
De *Ottowas*, omtrent 200, har 30,000 Acres søndenfor de Shawnees	200.
De *Weas*, *Pinkeshaws*, *Teoria* og *Kashaskias*, omtrent 500 ialt, har 260,000 Acres søndenfor de Shawnees .	500.
De *Senecas* og *Shawnees*, omtrent 500, har 100,000 Acres paa de vestlige Grændser af Staten Missouri . . .	500.

Om de indfødte Stammer vestenfor Missisippi lyder Rapporten, som følger:

Sioux	27,000.
Joways	1,200.
Sacs of the Missouri	500.
Omahas	1,400.
Ottoes og *Missourias*	1,600.
Pawnees	10,000.
Camanches	7,000.
Mandans	15,000.
Minatares	15,000.
Assinaboins	8,000.
Crees	3,000.
Gros Ventres	3,000.
Crows	4,500.
Quapaws	450.
Caddoes	2,000.
Poncas	800.
Arickarees	3,000.
Cheyennes	2,000.
Blackfeet	30,000.
Foxes	1,600.
Anepahas, *Kioways* osv.	14,000.
Osages	5,120.
Kanzas	1,471.
Sacs	48,000.

Den Glæde, som vi skal føle fælles med enhver retskaffen Amerikaner, og den Fryd, som tilsidst vil fylde dem paa Grund af deres Nationalisering, vil være Herlighed nok, naar det viser sig, at det at samle dem til dem selv, *for dem selv*, for at de kan holde Selskab med dem selv, er en viis Forholdsregel, og kaster den høieste Ære tilbage paa vor Regjering. Maa de Alle blive samlede i Fred og danne en lykkelig Forening indbyrdes, til hvilke Tusinder maa udjuble: *Esto perpetua* (vær for bestandig).

(Fortsættes.)

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste October.

Det er med Følelser af Glæde, Taknemmelighed og Fortrøstning til vor himmelske Fader, at vi fremlægger dette Nummer, som begynder den 6te Aargang af *Stjernen*, for vore Læsere, og henviser til sammes Indhold, hvilket vi ønsker maatte vorde til Velsignelse baade for de Hellige og vore Medmennesker; og det skal altid være vor yderste Bestræbelse ved Hjælp af Herrens Aand at gjøre den paabegyndte Aargang saa lærerig og interessant for vore Læsere ved et Udvalg af inspirerede Skrifter, at de, ved at læse og overveie dem under Bøn til Gud og med et fordomsfrit Sind, vil erkjende, at „*Stjernen*" skinner med funklende Glands, og afgiver Lys til Veiledning i Mørket.

Paa Grund af den tiltagende Efterspørgsel har vi fundet det nødvendigt at forøge den 6te Aargang til 2,000 Exemplarer, og vi anmoder de Hellige og vore Velyndere herefter som hidindtil at anbefale og begunstige Udspredelsen af dette Organ for vor Kirke i Skandinavien, paa det de aabenbarede Sandheder, om hvad der skal skee i disse de sidste Dage, maa blive bekjendte iblandt de Oprigtige og Retskafne, og blive Midler til at oplyse deres Sind, om hvad Gud fordrer af dem, og hvad de bør gjøre for at blive frelste i Guds Rige.

Indenlandske Efterretninger. Vi er i denne Tid hædrede, begunstigede og velsignede med Besøg af een af Præsidentskabet for Europa, Ældste Ezra T. Benson, af de Tolvs Qvorum og Ældste John Kay, Præsident for det 19de Qvorum af de Halvfjerdsindstyve, for Nærværende paa Mission i England. Disse Brødre ankom hid den 10de September. Vi hilsede dem velkomne paa vore egne og de Helliges Vegne, og glædede os, da vi rystede deres Hænder, at det skulde være os forundt at nyde deres Selskab en Tid, ikke alene for vort eget Vedkommende, men ogsaa for de Helliges; thi vi veed og har allerede erfaret, at de udbreder, formedelst Zions-Aanden, der ledsager dem, den Belærelse, Opmuntring, Velsignelse og Kraft, som udmærker Herrens trofaste Tjenere. Vi vil nyde den Vederqvægelse i Følge med disse vore elskelige

Brødre at besøge saa mange Steder i Missionen, som Tid og Omstændigheder tillader. Vi lykønsker os selv og de Hellige i Anledning af dette Besøg, som vil efterlade en unævnelig Velsignelse og Indflydelse, der vil gjøre sig gjeldende endog i Missionens fjernere Dele, eller paa de Steder, som ikke kan blive begunstigede med deres personlige Nærværelse.

Tale

af Præsident Brigham Young i Tabernaklet den 17de Februar 1856.

(Fra „Deseret News.")

Vi har netop hørt Br. Morleys Vidnesbyrd om den Religion, vi har annammet. Kundskabens Omfang, som er nøie forenet med Saliggjørelsen, der strækker sig til Menneskenes Børn, vil i høi Grad overgaae Menneskeslægtens Undersøgelser, og naar de er gangne bag Sløret, da vil de forstaae, at de kun har begyndt at lære. Br. Morley siger, at han troer, han aldrig bliver for gammel til at lære; jeg troer den Lærdom. Det, som skal læres i Gudernes Evigheder, henhører til Liv, og det Liv fremstilles for Menneskeslægten i den Grad, de er i Stand til at modtage, at de kan blive underviste ligesom vi underviser vore Børn, saa de kan lære de første Begyndelsesgrunde til det evige Liv.

Kunde vi opnaae Methusalæ Alder, og spise de Frugter, som Jorden vilde frembringe af sin Styrke, ligesom Adam og Eva gjorde før Faldet, og anvende vort Liv til at søge efter det evige Livs Principer, vilde vi finde, naar een Evighed var gaaet hen for os, at vi kun havde været Børn indtil den Tid, ja ganske smaa Børn, der netop havde begyndt at lære om de Ting, der henhører til Gudernes Evigheder.

Vi kunde spørge: naar skal vi ophøre at lære? Jeg vil sige Eder min Mening desangaaende: *aldrig, aldrig*. Hvis vi vedbliver at lære alt det, vi kan, henhørende til Saliggjørelsen, som er kjøbt og given os ved Guds Søn, er der da ingen Tid man vil ophøre med at lære? Jo, naar man har syndet mod Gud Fader, Jesum Christum, hans Søn, og mod den Hellig-Aand, Udøveren af Guds Villie, naar man har fornegtet Herren, trodset ham og begaaet den Synd, som i Bibelen kaldes en utilgivelig Synd, nemlig Synd mod den Hellig-Aand. Da er den Tid kommen, man vil ophøre at lære, og man vil fra den Tid af synke ned i Uvidenhed, glemme det, man før vidste, og formindskes indtil man vender tilbage til det oprindelige Element, hvad enten det varer i eet tusinde Aar, i een Million Aar, eller i saa mange Evigheder, som I kan tælle til. Saadanne vil ophøre at voxe, men maae aftage indtil de vender tilbage til det oprindelige Element. Disse er de eneste Personer, som vil ophøre med at lære baade i Tid og Evighed.

Jeg kan sige, at mange Ting beskjæftiger mit Sind henhørende til de Hellige, ja mange flere end

jeg kunde fortælle paa een Dag, paa een Maaned, eller paa eet Aar. De, der er vel bekjendte med mig, kjender for en Deel min hurtige Opfattelsesevne. For at tydeliggjøre det, lad mig sige Eder, at om I ønsker at fortælle mig en lang Historie, een som vilde optage to Timer før man kunde blive færdig med den, saa vilde et Nøgleord paa een Gang oplyse mig om, hvad I kunde fortælle mig i saa lang Tid. Alle, som er bekjendte med mig, veed dette. Kom med en Forretningssag til mig, saa veed Brødrene, med hvem jeg har Forretninger, at jeg blot behøver et Ord for at vide af hvad Beskaffenhed den er. Saaledes er det ogsaa med min Prædiken for Folket. Hvis jeg kunde bibringe dem den samme Aand og Forstand, som jeg har, saa kunde de see og forstaae Tingene uden en lang omstændelig Forklaring. Men dette er ikke Tilfældet med alle de Hellige, derfor er jeg paa en Maade nødt til at bruge den Tid, jeg gjør, naar jeg taler for dem om forskjellige Gjenstande, idetmindste saa vidt som jeg muligviis kan have Tid dertil. Hvis jeg var oplagt dertil, kunde jeg staae frem her og tage en Text og forklare den, og dvæle ved en ubetydelig Gjenstand ligesaa længe som nogen Anden, men hvad Nytte er der derved? Efter dette Princip vilde det tage flere Evigheder end vi nogensinde faaer see, for at lære, hvad vi skal lære; følgelig, naar jeg taler for Eder, taler jeg de Ord, jeg har at sige, som jeg allerede har gjort om Kundskab og Lærdom.

Vi vil aldrig høre op at lære uden vi bliver Apostater mod Jesu Christi Religion. Da vil vi ophøre at voxe og vil vedblive at aftage og opløses, indtil vi vender tilbage til vort oprindelige Element. Kan I forstaae det? Det er en Gjenstand, som er værdig Christenhedens høie Theologers Opmærksomhed, og de kan undersøge den indtil de er trætte, og dog sammenlignelsesviis vide lidt om det, medens jeg prædiker det for Eder i faa Ord.

Jeg vil her anføre en Ting, som vi Alle burde være bekjendte med; jeg mener Moralitet. Er I bleven lærte om Moralitet? Ja, enhver af Eder er bleven lært ikke at bruge ugudelige Udtryk, at være redelige i alle Eders Handlinger, at være høflige mod Alle, baade hjemme og borte, og at være streng retskaffen ved alle Leiligheder. Alt dette er I bleven lærte fra Eders Ungdom af.

Mange tænker, at alt, hvad de har lært af deres Fædre og Mødre, Skolelærere og Præster burde bortskaffes, lægges tilside, ophøres med, og at de paany skulde begynde at lære ethvert Civilisations-Princip. Dette er en stor Feiltagelse. Jeg gjør disse Bemærkninger, fordi jeg har hørt Ældster prædike, at der ikke var nogen sekterik Præst eller Mand levende paa Jorden, eller som havde levet paa den, hverken Reformator eller Christen, fra den Tid Præstedømmet blev tagen fra Jorden indtil Joseph Smith kom, uden han gik lige til Helvedes Ild, naar han døde. Ja, jeg har hørt Mange sige, jeg vil aflægge dette, og jeg vil aflægge hiint og mange af vore Ældster holder virkelig op med at bede og siger, det er ikke andet end et secterisk Begreb. Blev I lærte af Eders Fædre at bede? „Ja, men det er et secterisk Begreb.“ Blev I lærte ikke at lyve? „Ja, men det var et sec-

terisk Begreb.“ Blev I lærte ikke at rapse? „Ja, men vi tænker, vi vil ikke sige det høit, at det var kun et secterisk Begreb, og vi maae lære alle Ting om igjen. Dette er et feilagtigt Begreb. Der er kun en Ting, Folket mangler i dette Punkt for at deres Traditioner og tidligere Opdragelse kan tjene dem til Gode, og det er at vide, hvorledes de skal adskille det Gode fra det Onde, hvorledes de skal tilegne sig ethvert godt Charakteertræk, de har seet af deres Fædre og Mødre, Lærere og, Naboer og enhver god Ting, som de har lært fra deres Ungdom af, og hvorledes de skal samle sammen ethvert godt Princip, de er bleven oplærte i og lægge det op som deres personlige Eiendom, og da bortlægge ethvert feilagtigt Begreb og enhver Urimelighed. Mange Ting, som er os lærte i vor Barndom eller i vore tidligere Dage, er visseligen usammenhængende, men læg dem tilside og hold fast paa de Traditioner, som i Virkeligheden sigter til Dyd, Hellighed, Kydskhed, Kjærlighed, Venlighed, Ærlighed og Sandruhed i enhver Henseende, og samler alt det Gode i vort eget Forraadshuus og lad Enhver sige, det tilhører mig.

Nogle indbilder sig, at de maae begynde at glemme al deres tidligere Opdragelse; men jeg siger, hold fast ved alt det Gode, I har lært, og kast bort det, som ikke duer. Dette leder hen til en Mark, hvis Port jeg ønsker at have tillukket, tillaaset og at gaae den forbi. Jeg ønsker ikke at tale noget om det. Jeg vil dog sige saa meget, at hvis der ikke er alle Slags Fisk i Evangeliets Net, vilde jeg ønske at see det Slags, som ikke er i det, og jeg tænker det vilde blive noget Nyt under Solen.

Opbevar i Eders Hjerter Alt, som leder til Dyd. I siger: „Vi ønsker en Forklaring paa, hvad Dyd er.“ Jeg ønsker, jeg kunde give Eder een, saa at I kunde forstaae det, naar jeg er færdig med at tale. Jeg vil gjøre mit Bedste, for at forklare det. Lær Guds Villie, hold hans Bud, og gjør som han vil, saa vil I blive dydige Folk. Kan I forstaae det? Hvis Du kan kjende Guds Villie og gjøre derefter, vil Du blive et dydigt Menneske. Du siger: „Kanskee jeg skal ledes til at gjøre det, som er i Modsætning til mine tidligere Traditioner, og gjøre det, som tilvisse er urigtigt.“ Ligemeget, naar Du kjender Guds Villie og gjør derefter, vil Du blive en dydig Person, og modtage Kundskab efter Kundskab og Viisdom efter Viisdom, og Du vil voxe i Forstand, i Tro og i Evighedens Lys, og vide hvorledes Du skal gjøre Forskjel mellem Ret og Uret. Jeg veed Folket siger, at de ikke forstaaer, at de ikke veed, hvad Herren fordrer af dem. Jeg siger, hold Herrens Befalinger. Vi blev i tidligere Dage underviste om, at Herrens Befalinger var dette og hiint, men naar vi kan kjende og forstaae vor himmelske Faders Villie formedelst Christi Aabenbaringer, og adlyde den, da vil han gjøre os rene, hellige og skikkede for Engles og hans eget Selskab. Vil vi ikke blive dydige da? Jo, i høieste Forstand. Mange siger: „Jeg kjender ikke Herrens Villie, men jeg ønsker, jeg gjorde. Jeg ønsker i Sandhed at vide, hvad Herren fordrer af mig, men jeg veed det ikke, og jeg veed ikke hvorledes jeg skal udfinde det.“

Jeg vil nu henvise Eder til Skriften, hvor der staaer, at vi skal dømmes efter vore Gjerninger gjorte i Legemet. Hvis jeg ikke kjender min Faders Villie, og hvad han fordrer af mig i en vis Sag, og dersom jeg beder ham at give mig Viisdom med Hensyn til en eller anden Fordring i Livet, eller angaaende min egen Vandel, eller mine Venners, min Families, mine Børns, eller deres, som jeg præsiderer over, og ikke faaer noget Svar fra ham, og da gjør det Bedste, min Dømmekraft siger mig, saa er han nødt til at vedkjende sig og ære hiin Handling, og han vil ogsaa gjøre saa i enhver Henseende. Jeg har ofte anstillet Betragtninger over Folk, som kjender Herrens Sind og Villie ved Aabenbaring. Mine Tanker vender sig i et Øieblik i mine Betragtninger over, hvad der hidindtil har været, og det, som nu virkeligen kommer mig for, med Hensyn til de Hellige i de sidste Dage og i forrige Dage. For Exempel, da Jesus var paa Jorden, kaldte han tolv Mænd til at være Vidner om, at han var Christus. Derefter blev der mange Andre, som troede den Kjendsgjerning; men han viste disse tolv Mænd Ting, som han ikke viste nogen Anden; han overbeviste ingen Anden, det er, i nogle Tilfælde.

Mit Sind overveier da i et Øieblik: Havde Jesus den Kraft at bevæge sine Disciple til at troe, at han var Guds Søn ved at opreise de Døde, ved Haandspaalæggelse paa de Syge, ved at gaae paa Vandet, ved at mangfoldiggjøre Brødet og Fiskene, som sattes frem for Mængden, eller ved noget andet Mirakel? Overbeviste og beviste han de tolv Mænd om, at han var Christus ved de Mirakler, han udførte? Nei, han gjorde ikke. Han overbeviste dem ikke ved een eller alle de Gjerninger, der kaldtes Mirakler, som han udførte paa Jorden. Jeg veed, Mange tænker, at det er et stort Beviis, og at det er forbausende, at Folket dengang ikke vilde troe, naar de nu læser Historien og om Miraklerne, som udførtes i Jesu og hans Apostlers Dage. Lad mig sige Eder, at dersom hans Apostler var her i vore Dage, og reiste gjennem Landet og opreiste de Døde, lagde Hænder paa de Syge, uddrev Djævle, gik paa Vandet eller gjorde alt, hvad de kunde være i Stand til at udføre, saa vilde alt dette ikke være noget Beviis for Folket, at de var sendte af Gud. Jeg veed, nogle af Eder tænker, at dette er besynderligt, og hvis saa er, har jeg besynderlige Anskuelser om disse Ting. Det er intet Beviis for mig, og det er heller ikke noget Beviis for Andre, men tjener ofte til at styrte Folk, som stoler paa dem, i Fristelse, og til at kaste dem endnu længere ind i Mørke. „Har I noget Beviis derpaa?“ Ja, selv i vor egen Midte. Mænd, som ligefrem har seet, kjendt og forstaaet det meste i denne Kirke, og som i Israels Guds Navn har vidnet for store Forsamlinger, at de har seet Jesus osv., har netop været de Mænd, der har forladt dette Rige før Andre, som maatte leve ved Troen. Jeg har et Vidne lige for mig, og jeg er bange hver Gang en Mand eller Qvinde kommer til mig og fortæller om store Syner og siger: „Jeg har havt et Syn; en Engel kom til mig og sagde saa og saa; Evighedens Syner blev aabnede for mig, og jeg saae dette og hiint; jeg saae min

Skjebne, jeg saae, hvad Brødrene vilde gjøre med mig; jeg forudsaae dette og hiint.“ See efter, om ikke den Mand eller Qvinde gaaer til Djævelen.

Jeg spørger, om der er en Aarsag for, at Mænd og Qvinder er bestandigere og kraftigere udsatte for Fjendens Magt ved at have Syner end ved ikke at have dem? Ja, der er, og den er ligefrem denne. Gud giver aldrig sit Folk eller et Individ høiere Velsignelser uden en alvorlig Prøve for at prøve dem, for at prøve det Individ eller det Folk, for at see, om de vil holde deres Pagter med ham og erindre, hvad han har viist dem. Altsaa, jo større Syner, desto større Udfoldning af Fjendens Magt, og naar saadanne Individer ikke er paa deres Vagt, bliver de overladte til sig selv, ligesom Jesus var. I denne udtrykkelige Hensigt unddrog Fadenen sin Aand fra Sønnen paa den Tid, han skulde korsfæstes. Jesus havde været hos sin Fader, talt med ham, boet i hans Nærværelse, vidste alt om Himlen, om Jordens Tildannelse, om Menneskets Overtrædelse, og hvad der vilde gjenløse Folket, og at han var den, som skulde gjenløse Jordens Børn og Jorden selv fra al Synd, som var kommen paa den. Lyset, Kundskaben, Kraften og Herligheden, hvormed han var iklædt, var langt over eller overgik alle Andres, som havde været paa Jorden efter Faldet; følgelig i samme Øieblik, i den Time, da det afgjørende Punkt kom, at han skulde opoffre sit Liv, unddrog Faderen sig, unddrog ham sin Aand og kastede et Slør over ham. Det var dette, som bragte ham til at svede Blod. Hvis han havde havt Guds Kraft over sig, vilde han ikke have svedet Blod; men Alt blev ham unddraget og et Slør kastet over ham, og da raabte han til Faderen, ikke at forsage ham. Nei, siger Faderen, Du maa have din Prøve, saavel som Andre.

Saaledes er det, naar Individer bliver velsignede med Syner, Aabenbaringer og store Tilkjendegivelser, giv Agt, da er Djævelen nær Eder, og I vil blive fristede i Forhold til Synet, Aabenbaringen eller Tilkjendegivelsen, I har faaet. Af denne Aarsag giver Tusinder, som ikke er paa Vagt, efter for alvorlige Fristelser, som kommer over dem, og see, de falder.

I vil erindre, at jeg ofte har sagt Eder, at Mirakler ikke vil frelse et Menneske, og jeg siger, at de aldrig skulde. Hvis jeg skulde see en Mand komme ind her idag og sige: „Jeg er den Store, som Herren har sendt,“ og faae Ild til at falde ned for vore Øine gjennem Loftet, som er over os, saa vilde jeg ikke troe mere derfor. Ligemeget, hvad han gjør. Jeg kan ikke troe mere af den Aarsag. Hvad vil faae mig til at troe? Hvad dannede de tolv Apostler til Jesu Christi Vidner? Hvad gjorde dem til Apostler og særskilte Vidner for Verden? Var det fordi de saae Mirakler? Nei. Hvad var det? Deres Aands Syner blev aabnede og det var nødvendigt, at nogle Faa skulde modtage Lys, Kundskab og Forstand, som alle Jordens og Helvedes Kræfter ikke kunde modsige eller tilintetgjøre. Det Vidnesbyrd var indeni dem, og dog efter alt, hvad der var gjort for dem, efter alt, hvad Jesus viste dem, og efter al den Kraft af Aabenbarelsens Aand, som de besad, finder I, at een af dem blev Apostat, gik hen og

solgte sin Herre og Mester for tredive Sølvpenge, som Følge af, at han ikke var fast i sin Pagt i Mørkets og Fristelsens Time. En anden af dem var færdig til at sige: „Jeg kjender Intet til den Herre Jesus Christus,“ og fornegtede ham med Banden og Sværgen.

Nogle er tilbøielige nu at sige: „Jeg kjender Intet til denne *Mormonisme*, jeg kjender Intet til Præstedømmet.“ Kjendte Du det ikke engang? „Jo, jeg troede jeg gjorde det.“ Vidste Du ikke engang, at Joseph Smith var en Prophet? Jo jeg troede, jeg troede det.“ Vidste Du ikke engang, at dette var Guds Rige, som var paa Jorden? „Jeg troede jeg vidste det, men nu seer jeg, at jeg er bedragen.“ Hvad er Aarsagen? At de giver efter for Fristelsen; de kan have havt meget af Lys, Kundskab og Forstand, deres Aands Syn kan have været aabnet og Evigheden udfoldet for deres Øine, men naar dette er tillukket, da vil Mørket i Forhold til det Lys, som er dem givet, komme over dem for at prøve dem.

Vil I blive Apostater, naar Mørket kommer over Eder? Da er det Tid at staae fast. Jeg veed, at der er nogle Folk i vor Midte, omtrent paa lige Fod med gode Qvækere, som vilde sige: „Jeg beder, naar jeg føler dertil.“ Holder I Bøn i Eders Familier? „Ja, undertiden; men jeg føler ikke altid Tilbøielighed til at bede, og da føler jeg som om det vilde være Synd.“

Lad mig sige Eder, hvad I skulde gjøre. Dersom I er fristede til ikke at aabne Eders Mund for Herren, og det er som om Himlene var af Kobber over Eders Hoveder, og Jorden som Jern under Eders Fødder, og enhver Ting ligesom tillukket for Eder, og I føler, som om det vilde være Synd at bede, saa modstaae Djævelen og siig, Hr. Djævel, gaa væk; og dersom I føler, at I ikke kan komme ned paa Eders Knæe af Frygt for, at I skal sige noget Usømmeligt, da siig, bøi Eder, Knæer; og hvis de ikke føler sig tilpas, naar de er bøiede, saa læg noget under dem, nogle skarpe Pinde for Exempel, og siig, Knæe, vil I til! „Men jeg tør ikke aabne min Mund,“ siger Een, „af Frygt for at jeg skal yttre noget Bespotteligt.“ Byd da, „Mund, aabne Dig, og nu, Tunge, begynd!“ Kan jeg ikke sige Fader? Jo, jeg kan; jeg lærte det i mine Ungdoms Dage. Antag jeg siger, Fader, see i Naade ned til mig, — tænker I Djævelen vil staae rede at snappe Eder da? Hvis han endnu er tilstede, og I ikke tør aabne Eders Øine af Frygt for, at I vil see ham, da byd ham at staae der indtil I er færdige med Eders Bøn og bring Legemet til Underkastelse.

Jeg har lært Eder, at Aanden er reen, naar den kommer ind i Tabernaklet. Tabernaklet er udsat for at synde, men Aanden ikke. En stor Deel tænker, at Menneskenes Børns Aander, naar de indtræder i Tabernaklerne, er fuldkommen fordærvede; dette er en Vildfarelse. De er saa hellige som Engle; Djævelen har ingen Magt til at besmitte dem, han besmitter kun Legemerne.

(Fortsættes.)

Contoirets Tilgodehavende den 30te September 1856.

Conferencen.	Agenten.	Gjæld.						
Kjøbenhavn.	A. P. Trane	798	Rdl.	"	Mk.	2	Sk.
Aalborg.	J. C. Klingbeck . . .	340	—	4	—	2	—
Fredericia.	H. P. Olsen	323	—	1	—	9	—
do	H. Jensen	60	—	4	—	9	—
Fyen.	A. Hansen	364	—	5	—	9	—
Lolland.	Peder Nielsen	203	—	2	—	15	—
Bornholm.	J. P. Folkman	176	—	5	—	10	—
Vensyssel.	J. C. Thomsen . . .	341	—	2	—	8	—
Skaane.	Ädler	392	—	1	—	13	—
Brevig.	C. C. A. Christensen .	888	—	1	—	5	—
Stockholm.	L. Nilsson	582	—	2	—	15	—
	Summa	4472	—	3	—	1	—

Diverse Debitorer.

	Rdl.	Mk.	Sk.
Transport	4472	3	1
N. P. Petterson	12	"	"
A. Nielsen	5	3	"
Jürgens	2	"	11
Kohl	4	"	6
H. Christophersen . . .	3	5	11
H. Hendriksen	"	2	4
Niels Andersen	11	3	4
Lateris	4512	"	5

	Rdl.	Mk.	Sk.
Transport	4512	"	5
A. Grønbeck	9	3	8
A. Weihe	13	2	14
Johan Liljenstrøm . . .	2	2	4
Aake Svensen	4	1	10
Sergeant Runde . . .	2	3	"
Luminary Office . . .	49	1	8
Summa	4593	3	1

Indbetalt til Contoiret.

A. Hansen	18	Rd.	4	Mk.	6	Sk.
A. P. Trane	267	—	3	—	5	—
L. Nilsson	59	—	4	—	15	—
J. C. Klingbeck	50	—	-	—	-	—
J. C. Thomsen	25	—	-	—	-	—
N. Nilsson	43	—	2	—	8	—
Summa	464	—	3	—	2	—

Indhold.

„Skandinaviens Stjerne“ udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned og faaes paa Contoiret i Lorentzens Gade Nr. 504, A. 5. Stuen tilvenstre og paa alle kongelige Postcontoirer.

Udgivet og forlagt af Hector C. Haight.

Trykt hos F. E. Bording.